

# Ljubljanski

Sinonimi: /



Sorta izhaja iz populacije, ki so jo pridelovali že vsaj v začetku prejšnjega stoletja. V večini pisnih virov omenijo domači motovilec ali pa navadni motovilec, ki ima ozke liste (npr. A. Skulj, 1928; M. Humek, 1931; J. Štrekelj, 1947) in je bolj kot Holandski širokolistni odporen na mraz (D. Bebler s sodelavci, 1955; C. Jeglič, 1941). V Severjevih katalogih v obdobju med leti 1934 in 1941 (katalogi Sever & komp 1934, 1938 in 1941) je v ponudbi sorta Navadni pri kateri je zapisano: »domači, zelo prijetnega okusa«. Ime Ljubljanski, hkrati z imenom Ozkolistni, kot sinonim za Domači motovilec je prvič zapisala S. Avšič v Opisu priporočenih sort poljščin in vrtnin (1966). Sorto je tudi podrobno opisala. V Sortno listo Jugoslavije, v takratni Seznam domačih in udomačenih sort, je bila sorta Ljubljanski vpisana že ob sami vzpostavitvi le-te leta 1967. Ob vstopu Slovenije v EU je sorta uspešno opravila preverjanje RIN.

Hitro rastoča sorta, rastline so srednje velike in pokončne rasti. List je spatulast (spodaj pecljat v zgornjem delu ozko eliptično razširjen), dolg in ozek, srednje zelene barve, ob nizkih temperaturah se rob lista obarva rahlo rdeče. List je rahlo hrapav, žile so močno izražene. V cvet uhaja zgodaj. Seme je srednje veliko, okroglasto – sorta pripada vrsti navadnega motovilca (*V. locusta*), absolutna masa je okoli 1,7 g.

Sorta je primerna za pozno jesensko, prezimno in spomladansko pridelavo. Zelo dobro prezimi. Pri prezimni pridelavi se spomladi začne hitro razraščati in požene v cvet. Pri spomladanski in jesenski pridelavi je razraščanje manj intenzivno, vendar je rozete zato, da jih je lažje čistiti, potrebno vseeno pobrati dovolj zgodaj.

Za sorto je značilen močan vonj po motovilcu in zelo aromatičen okus. Oboje je še posebej izrazito, če sorto pridelujemo ob nižjih temperaturah – prezimna pridelava. Pri pridelavi ob višjih temperaturah sta vonj in aroma manj izrazita. Listi so elastični in ob sobni temperaturi srednje hitro ovenijo. Pri shranjevanju v optimalnih razmerah se dobro skladišči.



# Pomladin

Sinonimi: /



Sorto so pri Semenarni Ljubljana konec 80-ih in v začetku 90-ih let prejšnjega stoletja vzgojile D. Zmajšek - Sušek, M. Pušenjak in A. Auguštin. Verjetno izhaja iz katere od sort/populacij rumenega motovilca, o katerem so pisali že sredi prejšnjega stoletja. O rumenem motovilcu je F. Vardjan v knjigi Pridelujmo več dobrega semena vrtnih zelenjadnic (1941) zapisal, da pri nas ne pride v poštev za semenogojstvo, ker ne prezimi zanesljivo. Rumen motovilec omenja tudi D. Bebler s sodelavci v knjigi Več zelenjave več zdravja (1955): »Dobra sorta, ki spomladi ne gre tako hitro v cvet, je francoski rumeni motovilec.«. F. Vardjan v knjigi Vrtnarstvo, II. del Zelenjadarstvo (1957) našteje tudi laškega rumenozelnega in ga uvrsti v vrsto *V. eriocarpa*. Sorta je bila v Sortno listo prvič vpisana leta 1996, vendar je bila kasneje (ob vstopu Slovenije v EU) zato, ker ni imela opravljenega preverjanja RIN, iz Sortne liste izbrisana in nato, po uspešno opravljenem preverjanju RIN, ponovno vpisna leta 2012 kot vrtničkarska sorta.

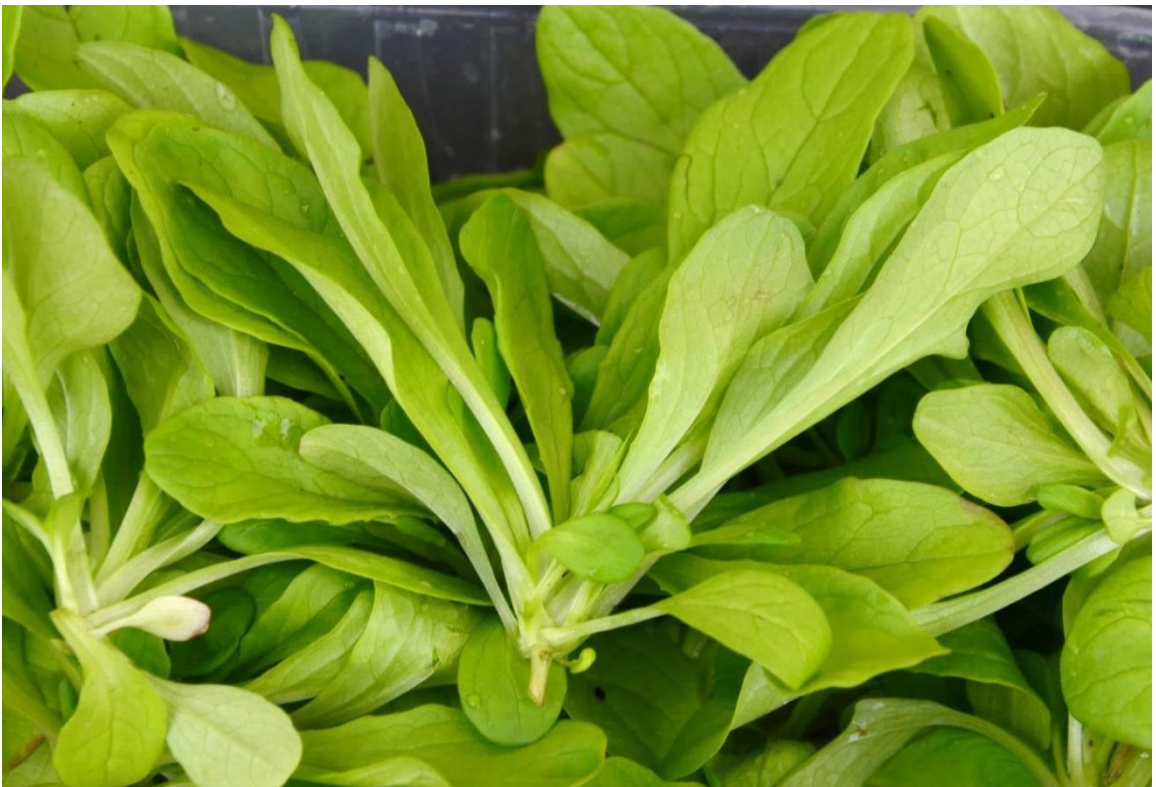
Za sorto je včasih zaslediti tudi ime Rumenko.



Srednje hitro rastoča sorta, rastline so srednje velike in razprte rasti. List je spatulast (spodaj pecljat v zgornjem delu eliptično razširjen), srednje dolg in ozek do srednje širok, rumeno zelene barve. Zunanji listi so v spodnjem delu rahlo nazobčani. List je rahlo hrapav, žile so srednje izražene. Pri prezimni pridelavi spomladi v cvet uide pozno. Seme je majhno, z zobcem - sorta pripada vrsti zobatega motovilca (*V. eriocarpa*).

Sorta je primerna za pozno jesensko, prezimno in spomladansko pridelavo. Dobro prezimi čeprav za vrsto *V. eriocarpa* sicer velja, da je za mraz bolj občutljiva kot *V. olitoria*. Pri prezimni pridelavi se spomladi začne razraščati a v cvet požene razmeroma pozno. Pri spomladanski in jesenski pridelavi je razraščanje manj intenzivno, vendar je rozete zato, da jih je lažje čistiti, potrebno vseeno pobrati dovolj zgodaj.

Sorta nima izrazitega vonja in je bolj praznega okusa. Listi so čvrsti/niso masleni. Listi so elastični in ob sobni temperaturi srednje hitro ovenijo. Pri shranjevanju v optimalnih razmerah se srednje dobro skladišči.



# Žličar

Sinonimi: /



Sorto so z odbiro posameznih rastlin iz populacije, ki jo je vzdrževala ga. Anica Avguštin, vzgojili pri Semenarni Ljubljana. S selekcijo, ki sta jo vodili Danica Zmajšek-Sušek in Miša Pušenjak so pričeli 1988 leta. Že v Severjevih katalogih v obdobju med leti 1934 in 1941 (katalogi Sever & komp 1934, 1938 in 1941) v ponudbi najdemo sorto Žličastolistni pri kateri je zapisano: »z zelo velikimi listi«. Sorto Žličolistni našteje tudi F. Vardjan v knjigi Vrtnarstvo, II. del Zelenjadarstvo (1957). V Sortno listo je bila sorta prvič vpisana leta 1996, ob vstopu Slovenije v EU je uspešno pravila tudi preverjanje RIN.

Srednje do hitro rastoča sorta, rastline so srednje velike do velike in pol pokončne rasti. List je spatulast (spodaj pecljat v zgornjem delu široko eliptično razširjen), srednje dolg in srednje širok, srednje zelene barve, svetleč, gladek, žile so šibko izražene. Rob lista se viha navznoter in oblikuje žličko po čemer je sorta tudi dobila ime. Pri prezimni pridelavi spomladi v cvet uide srednje zgodaj. Seme je majhno, okroglasto - sorta pripada vrsti navadnega motovilca (*V. locusta*), absolutna masa je okoli 1,1 g.

Sorta je primerna za pozno jesensko, prezimno in spomladansko pridelavo. Pri prezimni pridelavi se spomladi začne razraščati in požene v cvet. Pri spomladanski in jesenski pridelavi je razraščanje šibko, vendar je rozete zato, da jih je lažje čistiti, potrebno vseeno pobrati dovolj zgodaj.

Sorta ima srednje izrazit vonj po motovilcu in aromatičen okus. Oboje je bolj izrazito, če sorto pridelujemo ob nižjih temperaturah – prezimna pridelava. Pri pridelavi ob višjih temperaturah sta vonj in aroma manj izrazita. Listi so nežni in ob sobni temperaturi hitro ovenijo. Pri shranjevanju v optimalnih razmerah se srednje do slabo skladišči.

